

Co bude to bude

Pavel Čadek

Obzor se mi otvírá ve vší kráse
a zamítá se, teď měnit směr.
Vítr odvál vzpomínky starých lásek,
kdo mi kdy zkřivil vlásek
a co není fér.

Co bylo bylo, jen seno ve slámě,
jen k báchorce námět,
vyhaslý sen
a budoucnosti své nabízím rámě,
ať má jaký chce záměr
se mnou zítřejší den.

Co bude, to bude.
Co bude, to bude.
Co bude, bude, jsem smířený s osudem.

Co bude, to bude.
Co bude, to bude.
Co bude, bude, jsem smířený s osudem.

Vzduch s vůní po dešti otvírá plíce,
zmokla jsi jak slepice
a teď je zas hic.
Než se vše usuší z rubu i z líce,
máš šaty z kukuřice
a pod nimi nic!

Že včera lilo,
už nevzpomínám si,
déšť odešel kamsi
zas o dům dál.
Na zítra plán zítřka teď odkládám si,
to abych dnešní šanci nepromrhal.

♪♪♪

Co bude, to bude.
Co bude, to bude.
Co bude, bude, jsem smířený s osudem.

Co bude, to bude.
Co bude, to bude.
Co bude, bude, jsem smířený s osudem.

Jenom zvladatelné kroky a chvíle
má tento náš výlet
za hranice hor.
Stovky let míjíme míle a míle,
tak nač by měl šílet
zmýlený tvor?

A za námi se prostírá dálka
a nejedna válka vyhraná je
a cesta je možná dál křivolaká,
však teď nad tím plakat
nemám zájem.

Co bude, to bude.
Co bude, to bude.
Co bude, bude, jsem smířený s osudem.

Co bude, to bude.
Co bude, to bude.
Co bude, bude, jsem smířený s osudem.

Co bude, to bude.
Co bude, to bude.
Co bude, bude, jsem smířený s osudem.

Co bude, to bude.
Co bude, to bude.
Co bude, bude, jsem smířený s osudem.

Tak jdem!